

Belki Duyulur Bir Gün

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 09 Ocak 2015

Sevdası yüreğinde hançeri sinesinde
Adresi yad ellerde gezgin diyorlar ona
Gülmüştü bir zamandır bir güzel sayesinde
Kem sözde kem dillerde sezgin diyorlar ona

Umuda eyvallahı doğardı her sabaha
Tan vakti her ezanda tövbe etti günaha
Yalnız bir kere güldü gülemedi bir daha
Halinden anlayanlar bezgin diyorlar ona

Suçtu hep güvenmekti yaşadığı haksızlık
Bir gönüle meyl etmek olamaz ki hırsızlık
Kaderi mahkumiyet cezasıysa yalnızlık
Parmaklıklar ardında üzgün diyorlar ona

Bir şeyler arıyordu göğün de ötesinde
Yanık türkü söylerken sessizliğin sesinde
Takılıp kalan hasret oturup nefesinde
Süzmeyi bilmeyenler süzgün diyorlar ona

Herkes methiye sunar hep övgüdür seçtiği
Bir parmak bal çalınır lakin zehir içtiği
Belki duyulur bir gün şu dünyadan göçtüğü
Sevmeyi hak sayanlar düzgün diyorlar ona

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN